

tere, at det har klaget. De nærmere Omstændigheder ville da altid kunne blive vedkommende Dommer tydeliggjorte, og hans Dom vil kunne støtte sig derpaa. Skal han derimod i dette Tilfælde, som i andre, være henviist alene til mundtlige Forklaringer, givne efter længere Tids Forløb, vil vedkommende Dommer vistnok have stor Vanskelighed ved at see, hvorledes Sagerne stode dengang. Naar Skibet, efterat en saadan Klage er ført for Skipperen og ikke bleven tagen til Følge, kommer i en af vore egne Havne, er det naturligt, som ogsaa Paragraphen fordrer, at Klagen skal frembringes for Øvrigheden i den første danske Havn — Øvrigheden betegnes i en Parenthes som „den Embedsmand, hos hvem Forhøringen finder Sted“ —, og i Udlandet skal Klagen bringes for den danske Consul, eller, hvis ingen saadan er tilstede, for Stedets Øvrighed. Der kan være saadanne Klager over Mishandling ombord, at jeg antager, at en dansk Besætning maa være fuldkommen berettiget, og ved Lov berettiget, til at henvende sig til Stedets Øvrighed, naar der ikke er nogen dansk Consul der; thi ellers er der intet Middel for Folkene til at faae deres Ret. Jeg antager, at den Omstændighed, at noget Saadant skeer, ikke vil kunne forhindre, at Regres, naar Skibet kommer hjem, søges hos vore Domstole af den Part, som troer sig forurettet; det er heller ikke Meningen, at vedkommende Øvrighed skal blande sig i Bespiisningsagen eller andre Forhold, undtagen forsaavidt det er nødvendigt for at forhindre Mishandling ombord.

Den næste Paragraph omtaler Affortning i Bespiisningen. Det kan indtræffe, at man kommer tilført med den ene eller den anden af Bespiisningsartiklerne; for dette Tilfælde er der sat den bestemte Regel, i alt Fald i vore Krigsfløbe, at naar man ikke kan give den hele Mængde, som er befalet, saasom af Smør, saa skal der gives noget Andet; er man tilføes og ikke kan kjøbe Andet, gives f. Ex. istedetfor Smør Sukker. Jeg vil derfor have, at det skal være fastslaaet, at der skal gives noget Andet; men der kan komme Tilfælde, at man ikke har Noget at sætte i Stedet. Naar Mandskabet saaledes i længere Tid, jeg vil sige en Uge, en Maaned eller 1^{1/2} Maaned, har maattet und-

være en eller anden Ting, er det naturligt, at det faaer Affavnet godtgjort i Penge, og at den Binding, som finder Sted ved de besparede Levnetsmidler, ikke skal komme Nøbderen eller Skipperen tilgode, da dette let kunde give Fri- stelse til, at disse selv forarsagede Tilstedeværelsen af en saadan Mangel, eller ogsaa bringe Mandskabet til at mistenke Skipperen eller Nøbderen for Sligt og saaledes give Anledning til Misforståelse. Slutningen af Paragraphen vil have, at Skipperen for Forsømmelighed i denne Retning skal straffes med Bøder. Der har jeg heldigviis undgaaet Ordet „skal“; jeg har sat Ordet „kan“, og har saaledes det faaet, at Bestemmelsen ikke fra den juridiske Side vil møde nogen Indsigelse. Paatalen er altsaa afhængig af, at der klages derover, og Skipperen skal, som der ogsaa staaer, kun idømmes Bøder, naar han har foranlediget Affortningen ved Uorden eller Forsømmelse. I saa Tilfælde er det dog en temmelig billig Forbring, at Mandskabet sikkes ved en saadan Straffebestemmelse; thi det er godt nok, at der bagefter gives Penge, men et Pengebeløb vil, i Forhold til den Ulempe at skulle mangle en væsentlig Deel af den daglige Mad, kun være en daarlig Erstatning.

Derefter har jeg foreslaaet i den Paragraph, der er betegnet o, at Handlende, som til Skibsbrug levere flette Bespiisningsvarer, idømmes indtil 200 Rdl.s Bøde. Muligen vil, som jeg nu seer, Stilen i denne Paragraph kunne vække Anstød, men, hvis den antages, vil der alligevel ikke skee stor Skade; thi til 3die Behandling kunne vi jo nok, naar vi slaae os sammen, faae Paragraphen sat i smuk og tydelig Stiil. Det troer jeg ogsaa er meget gavnligt, at en saadan Bestemmelse optages, hvorved den, der skal forshne Skibet, sikkes mere end andre Nøbere at faae gode Bespiisningsmidler; thi, som jeg alt ved første Behandling her i Thinget har bemærket, kjøber man ikke i store Partier iland, og faaer man flette Varer, kan man faae dem byttede, men man er nødt til at kjøbe i store Partier, naar man skal tilføes, og man kan ikke faae Varerne byttede, naar man er tilføes. Det er derfor en stor Ulempe at faae daarlige Bespiisningsmidler ombord i Skibet. Jeg erindrer fra forrige Krig, at endogaa de kon-